У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 88. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 12-го ТРАВНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, MAY 12, 1971 No. 88. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 11 травня 1971

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ НЮЙОРКСЬКОГО СТЕЙТУ В ОЛБАНІ схвалив законопроєкт, підтримуваний губернатором Нелсоном Рокефеллером, за яким буде значно зменшено покару за перетримування й користування маріхуаною та „гашишем". За перетримування менше як однієї унції маріхуани будуть засуджувати не на 7 років ув'язнення, а тільки на 3 місяці; за більші дози підсудні діставатимуть до одного року тюрми. Відповідно будуть зменшені покари й за інші незначні провини за вживання такого типу наркотиків. Цей законопроєкт буде ще розглядати Асамблея, і не відомо, чи він врешті-решт стане законом.

ВЖЕ ПІВРОКУ РЕСПУБЛІКА ҐВАТЕМАЛЯ в Південній Америці перебуває в стані „військової облоги": військо й поліція вишукують там лівих заколотників, викрадачів людей і підпалювачів. Однак, хоча населення країни позбавлене вже півроку різних демократичних свобід, все ще не видно справжніх успіхів уряду в його боротьбі проти крайніх лівих і крайніх правих сил.

ГУБЕРНАТОР МЕРИЛЕНДСЬКОГО СТЕЙТУ Мервін Мендел викликав вояків Національної Ґвардії до Коледж Парку, і вони розігнали з допомогою слізних газів яких 2 000 студентів, що демонстрували „за мир". У Мерилендському університеті вчиться кругло 35 000 студентів, але група демонстрантів намагалася не допустити інших до авдиторій і зривала лекції. Вояки розігнали демонстрантів - „миротворців".

ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА ВПЛИВОВОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ГАЗЕТИ „Нешенел Кетолік Ріпортер" у Кензас Сіті, Роберта Гойта, звільнено з посади за те, що він просував у тому виданні занадто ліберальні ідеї. Гойт заявив, що він все одно не бажає уступити. Він далі вважає, що газета повинна пропаґувати „аґресивний реформізм". Наклад того видання вже впав від 95 000 в 1969 р. до сучасних 55 000 примірників.

ВІЦЕ - ПРЕЗИДЕНТ СПІРО ЕҐНЮ, виступаючи в Гат Спрінґ, сказав, що Уряд ЗСА не збирається змінювати своєї протиінфляційної політики, без огляду на труднощі американського доляра за кордоном та міжнародну монетарну кризу. Він вважає, що американська економіка не повинна відразу ж реаґувати на тимчасові, а отже й переходові, ситуації.

СЕНАТОР ДЖАН СТЕННІС ПОВІДОМИВ, що він збирається внести законопроєкт, який забороняв би кожночасному Президентові ЗСА розпочинати велику війну затяжного типу, без попередньої згоди Конгресу. Сенатор Стенніс, демократ із Міссісіпі, завжди підтримував політику президентів Джансона і Ніксона щодо В'єтнамської війни, але вважає, що повторення таких затяжних і далеких конфліктів треба в майбутньому всіляко обмежувати.

СЕНАТ НЮЙОРКСЬКОГО СТЕЙТУ СХВАЛИВ законопроєкт, що його підтримував посадник Ню Йорку Джан Ліндзі, про створення Міської аґенції для спорудження житлових будинків, на яку призначено 700 мільйонів долярів. В Олбані розглядають тепер можливість скасування податків для будівельних фірм у Ню Йорку, щоб заохотити їх будувати житлові доми.

У СВІТІ

У МОСКВІ ВІДЗНАЧАЛИ урочисто 26-ті роковини перемоги у другій світовій війні. Головну промову виголосив під час паради на Красній площі маршал Андрій Гречко, який — замість прославляти Америку за вирятування Совєтського Союзу у другій світовій війні від повної катастрофи — лаявся проти американського „імперіялізму" та „аґресивности". На Красній площі в Москві зібрались тисячі колишніх вояків з другої світової війни та шукали одні одних з тих самих бойових формацій.

У ЛЕНІНГРАДІ ПОЧНЕТЬСЯ в цьому тижні новий судовий процес проти 9-ох жидів, а в цьому місяці відбудуться подібні процеси в Ризі, столиці Латвії, проти 4-ох жидів, і в Кишиневі, в Молдавії, проти 9-ох жидів. Всі вони обвинувачені у злочинах з 70 і 72 параграфів совєтського карного кодексу, що говорить про „антисовєтську аґітацію і пропаґанду". Погрожує за це кара 6 місяців до 6 років.

МІЖНАРОДНІЙ КОМІТЕТ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА ДОМАГАЄТЬСЯ такої зміни його статуту, щоб він мав залеґалізоване право, чи обов'язок, помагати також жертвам невиповіджених воєн і внутрішньо - державних заворушень, повстань чи партизанських дій. Президент Міжнародного Червоного Хреста Марсель Насіль заапелював до всіх держав, щоб вони більше дбали за забезпеку й охорону цивільного населення, яке найбільш терпить від виповіджених і невиповіджених воєн.

НА ФІЛІППІНАХ ВІДБУЛАСЯ в минулу неділю жалібна маніфестація на згадку про 29-ті роковини капітуляції американсько - філіппінської фортеці на Корреджідорі перед японцями. Президент Фердинанд Маркос запевняв, що філіппінці понесуть найбільші жертви в обороні своєї волі, а його дружина склала вінок під пам'ятником у честь американсько - філіппінських вояків, що боролися проти Японії на Філіппінах.

АВСТРАЛІЙЦІ МАСОВО ОБУРИЛИСЬ проти статті професора Френка Кнопфельмахера, який на сторінках газети „Ди Австраліен" таврував американських професорів, які нібито ганяються тільки за заробітками і готові задля них зміняти свої політичні погляди, в залежності від потреби. Названий професор, мабуть німецький жид, втік був із Чехо - Словаччини 23 роки тому до Америки, але, невдоволений новими умовинами життя і праці перенісся до Австралії. До редакції названої газети наспіло стільки листів від обурених австралійців, що редакція відсепарувалась від поглядів автора.

У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ ПОСТАЛА криза в найбільшій опозиційній Новій Демократичній партії. Внутрішні суперечки виринули, мабуть, у зв'язку з прогрою кандидата тієї партії в недавніх президентських виборах. Чотири віце - президенти партії зреклися своїх становищ. Та криза поменшує шанси тієї партії в парляментарних виборах, які відбудуться в Південній Кореї 25 травня ц. р.

РУДОЛЬФ ГЕСС Є ЩЕ ОДИНОКИМ німецьким воєнним злочинцем, який перебуває у в'язниці у Шпандав. В минулу неділю минуло 26 років від дня ув'язнення його. Йому минуло 77 років і він має невеликі шанси вийти з в'язниці за свого життя. Рудольф Гесс був офіційним заступником „фюрера" Адольфа Гітлера.

НЕБО ЗЛИВНИМ ДОЩЕМ, А ДУХОВЕНСТВО І НАРІД ГАРЯЧИМИ МОЛИТВАМИ СУПРОВОДИЛИ В ОСТАННЮ ДОРОГУ ПЕРВОІЄРАРХА УПЦЕРКВИ В ЗСА

Бавнд Брук. Здавалося, що навіть небо заплакало зливним дощем, як Владики, духовенство й тисячі народу всіх віровизнань в суботу, 8-го травня супроводили в останню дорогу Первоієрарха Української Православної Церкви в ЗСА, великого душпастиря і патріота світлої пам'яті Блаженнішого Митрополита Іоана Теодоровича, померлого в понеділок, 3-го травня у Філядельфії. Не зважаючи на зливний дощ, в похоронах взяли участь не тільки Владики Архиєпископ Мстислав і Єпископ Марко та Єпископ Борис з Канади і білоруський Єпископ Николай з Ню Йорку та десятки священиків, але й тисячі вірних православного, католицького і протестантського віровизнання, між ними представники численних організацій, які прийшли віддати останню прислугу тому, що ввесь свій вік трудився для своєї Церкви і свого народу.

Зворушливі похоронні відправи в Церкві-Пам'ятнику й опісля на українському православному цвинтарі в Українському Православному Осередку в Бавнд Бруку попередили такі ж зворушливі моління під час архиєпископських похоронів у Філядельфії. Блаженніший Первоієрарх помер, як згадано, в понеділок 3-го травня і його тлінні останки початково були приміщені в похоронному заведенні. На... севича там же. В середу, 5-го травня після полудня тлінні останки Первоієрарха, зодягнені в архиєрейські ризи і мітру, перевезено до катедрального храму св. Володимира, по береги заповненого жалобною громадою. Тіло зустріли жалобним гомоном дзвонів та хрестом і хоругвами біля входу до катедри. Настоятель катедрального храму філядельфійський декан митрофорний протоєрей о. Степан Біляк, у сослуженні всіх Отців Деканату, відправив панахиду та виголосив жалобне слово.

У четвер, 6-го травня, відправлено біля домовини воскресну Св. Літургію з панахидою. Після полудня біля домовини Первоієрарха УП-Церкви в катедральному храмі св. Володимира відправив панахиду Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА Владика Амвросій Сенишин в сослуженні єпископа-номіната о. монсіньйора Василя Лостена та отців монсіньйорів Мирослава Харини і Михайла Федоровича. Увечері того ж дня панахиду відправив заступник голови Митрополичої Ради УПЦ о. протопресвітер Федір Білецький в сослуженні трьох десятків священиків з різних місцевостей. Він же і відслужив св. Літургію в п'ятницю перед полуднем знову ж в сослуженні численного духовенства та у по береги виповненій катедрі. Вечером того ж дня знову була відправлена панахида, на яку завітав з Ню Йорку, в асисті чотирьох священиків, грецький єпископ Сілас, особистий репрезентант патріяршого екзарха Грецької Православної Церкви в Новому Світі, Архиєпископа Яковаса. Вони відправили панахиду в грецькій мові. Опісля почалися архиєрейські похоронні відправи з участю Архиєпископа Мстислава та Владик Марка і Бориса, голови Консисторії в Канаді протоієрея Дмитра Лучака та біля 60 священиків. Приявний був також білоруський Єпископ Николай з Ню Йорку. Прощальне слово в англійській мові виголосив Владика Марко, а від катедрального храму востаннє прощав покійн. Первоієрарха о. митр. прот. Степан Біляк. У відправах взяли участь зі своїми прапорами Українські Американські Ветерани та молодечі організації. Наступного дня, в суботу 8-го травня о год. 7:30 рано каравана з тлінними останками Первоієрарха, в супроводі якої півсотні автомобілів, вирушила з Філядельфії до Бавнд Бруку.

Світлої Пам'яті Первоієрарх УПЦеркви Блаженніший Митрополит Іоан Теодорович.

У Бавнд Бруку

Була субота, 8-го травня. Вже зранку на площу біля Церкви - Пам'ятника почали заїжджати автомобілі, приїжджати автобуси. А з неба безнастанно падав дощ, що часами переходив у справжню зливу. Владики Мстислав і Марко та Борис з Канади і білоруський Владика Николай в церкві очікували жалобні каравани, що під'їхала до воріт біля години 9:30 перед полуднем. В тому часі вже здавалося, що кожна п'ядь землі зайнята тими, що прийшли віддати останню прислугу Великому Небіжчикові. Відкриту домовину з тлінними останками Первоієрарха приміщено посеред Церкви-Пам'ятника, яка, крім Владик та десяток священиків, могла примістити тільки малу кількість із великої жалобної громади. Сотні інших, деякі під парасолями, а інші з відкритими головами стояли на дощі та слухали передаваної гучномовцями Св. Літургії, яку правив Владика Мстислав у сослуженні Владик Марка і Бориса та духовенства. Під кінець св. Літургії прощаль-

(Закінчення на стор. 3-й)

Відбулась роздача нагород відзначеним на конкурсі СУЖА

Ню Йорк. — В суботу 8 травня ц.р. відбулась тут в Українському Інституті Америки роздача нагород відзначеним на конкурсі Спілки Українських Журналістів Америки. З нагороджених приявними були тільки професор Василь Чапленко та ред. Степан Женецький. Вечір відкрив і проводив ним голова СУЖА ред. М. Дольницький, який підкреслив, що це вперше в історії української преси переведено конкурс на найкращі твори журналістичної праці. Ред. І. Кедрин поінформував коротко про стан журналістичних нагород в Америці, зокрема нагороди Пуліцера. Ред. Михайло Островерха, голова конкурсового жюрі, дав інформаційний огляд, як виглядав той конкурс. Після того ред. М. Дольницький вручив проф. В. Чапленкові і ред. С. Женецькому грамоти від СУЖА з маленькими грошовими нагородами, а проф. В. Чапленко в напівжартівливому тоні згадав про відродження української преси після другої світової війни в таборових умовах в Европі та, на закінчення, відчитав гумористичну „Оду до нагороди". Жюрі у журналістичному конкурсі становили редактори М. Островерха — голова, В. Верган, В. Давиденко й І. Пеленська — члени, та Я. Шавяк, секретар, який поклав найбільше труду в тому ділі. Нагородженими були: В. Чапленко, д-р М. Данилюк і Софія Наумович — за статті на українські теми, Степан Женецький, В. Ткач і Ф. Рафальський за статті на міжнародні теми та В. Барка, М. Вінтонів і О. Білик за репортажі. Деякі з-поміж нагороджених живуть постійно в Західній Европі. Приявних на роздачі нагород було загалом 20 осіб.

Державний секретар Роджерс звітував Ніксонові про свою подорож

Вашингтон. — Державний секретар Вілліям Роджерс звітував президентові Ніксонові в минулий понеділок 10 травня про свою 12-тиденну подорож, головною частиною якої були його довгогодинні наради з єгипетськими та ізраїльськими лідерами. Роджерс, який переборов у своїй подорожі 18.000 миль, відвідав Лондон, Париж і Анкару, після того Саваді Арабію, Ливан, Йорданію і Єгипет, а в поворотній дорозі був коротко у Римі. Він був приявний на конференціях членських держав Південно-східного азійського пакту і Центрального пакту, але, як сказано, головною ціллю тієї подорожі було взяти активну участь в дипломатичних заходах відкрити Суецький канал, як першу стадію до загального ізраїльсько-арабського замирення. Нарада Президента й Роджерса з участю дорадника Президента Генрі Кіссінґера тривала 80 хвилин і мала, як твердить преса, „обережно оптимістичний" характер. У такому самому дусі була заява, що її склав перед журналістами асистент державного секретаря для близькосхідніх справ, Джозеф Сіско, який залишився був на Середньому Сході і двічі довго конферував з єгипетським президентом Анваром Садатом. Він ствердив, що існують ще поважні розбіжності між становищами Ізраїлю і Єгипту, проте висловив переконання, що вдасться звести ті розбіжності до компромісової розв'язки. Правда, треба буде ще місяців, поки можна буде сформулювати осягнене порозуміння в сприйнятливий для обох сторін компромісовий проєкт договору.

„Міжнародна Амнестія" відзначає 10-річчя своєї діяльности в обороні в'язнів

Лондон. — Організація „Міжнародна Амнестія" централя якої є в Англії, а філіял у ЗСА, відзначає 10-річчя своєї діяльности. Ця організація має свої відділи в 27 країнах світу, нараховує до 20 000 членів, бере під опіку безпідставно переслідуваних режимами людей, особливо в комуністичних країнах, але так само боронить права переслідуваних, наприклад, у Греції чи в Південній Африці. „Міжнародна Амнестія" взяла недавно під свій окремий захист засудженого в УССР українського історика Валентина Мороза, як „в'язня сумління". У „Міжнародній Амнестії" працює яких двадцять осіб, які вишукують кандидатів з-поміж безпідставно засуджених за політичні чи релігійні переконання людей і старається їм допомогти різними способами, добиваючись їх звільнення.

Уряд схвалює тактику поліції у поборюванні заворушень у Вашинґтоні

Вашингтон. — Генеральний прокуратор Джан Мічелл виголосив в минулий понеділок 10 травня велику промову на річних зборах „Асоціяції Каліфорнійської мирної служби", яка є організацією каліфорнійської поліції, присвятивши свій виступ недавнім подіям у Вашингтоні. Він заявив, що поліція „не мала іншого виходу", як тільки масово виарештувати всіх, що безпосередньо чи посередньо були причетні до спроби порушників ладу спаралізувати вуличний рух у Вашингтоні та насильно внеможливити державним і міським установам нормально урядувати. Хоча поліція арештувала до 12.000 осіб, проте не віддала в тому часі ні одного стрілу і між арештованими не було ні одного раненого, зате 34 поліціянти були поважно потурбованих. Мічелл натаврував тих „сторонніх діячів", між ними деяких сенаторів, які обороняють людей, які одверто виступають проти державної влади і державної системи. Він згадав за іменем сенаторів Едварда Кеннеді, демократа з Мессачузетс, та Лі Меткафа, демократа з Монтани. Цей останній — заявив Мічелл — „причинився до заспокоєння" в столиці ЗСА тим, що вдарив поліціянта, який, не знаючи, з ким має діло, заступив дорогу тому сенатоорві до Капітолю. Генеральний прокуратор заявив, що директор поліції у Вашингтоні Джеррі Вілсон прийняв рішення енергійним масовим виступом внеможливити демонстрантам залити вулиці в ранніх годинах, коли службовики поспішають до праці, й масово виарештувати їх, але схвалив те рішення, як правильне. Він порівняв тих вашингтонських демонстрантів з „брунатними сорочками" Гітлера, які своїми вуличними авантюрами і теризування публіки підготовляли гітлерівський переворот, і радив — замість робити героїв із авантурницьких демонстрантів — уважати за справжніх героїв поліціянтів.

Українські студенти виступили проти зазіхань Американської Полонії на українські землі

Чикаґо, (УСГ). — Дня 2-го травня ц. р. тут в Гемтон Парку, при вулицях Ашленд і Авґуста, 50,000 маса Американської Польонії величаво відсвяткувала День Польської Конституції 3-го травня. Під час свята, в якому взяло участь багато впливових осіб американського уряду, як губернатор стейту Ілліной та мейор міста Чикаґо, виступив з промовою сенатор Маскі, кандидат на президента ЗСА, Демократичної партії.

23 українські студенти, члени місцевого Осередку ТУСМ та Української Студентської Громади, одверто і ясно виступили проти зазіхання Американської Польонії на західньо-українські землі зі Львовом включно. Під час промови сенатора Маскі, українські студенти піднесли транспаренти із написами: „Геть руки від Львова", „Україна для українців" й інші. Чисельна і бойово наставлена юрба кинулася на горстку українських студентів і серйозно побила їх, викликуючи фашисти, бандити.

Промова сенатора Маскі була перервана. Присутня телевізія схопила цю подію і разом з пресою і радіо об'єктивно зарекордувала цей виступ українських студентів Американської України.

Докладніші інформації про цю подію будуть подані в черговому числі „Свободи".

Пластуни відчитали заяву українською мовою перед Сенатською Комісією Канади

Торонто. — Представники українських організацій виступали в Торонті з заявами і пропозиціями щодо змін Конституції Канади перед Комісією Сенаторів і послів до Парляменту федерального уряду. Всі п'ять заяв були опрацьовані й узгіднені з українського боку, при Торонтонському Відділі Комітету Українців Канади. Заяви стосувались побажаних змін у канадійській Конституції, з врахуванням не лише обов'язків, а й прав та мовних можливостей для етнічних груп, збереженню їхніх мов, розвитку їх національних культур, шкільництва тощо. Головою урядової групи був член парляменту Марк МекҐіґен. Він прохав прочитати заяву представника Пласту, котрим був адвокат Ігор Бардин і який поручив її прочитати пластунові Романові Зазулі.

Заява була написана українською мовою, і так її читано з тим, щоб потім її ж подати і в інших офіційних мовах. Але під час читання ліберал з Монтреалю, член Комісії Марсель Прудом виступив проти, сказавши, що коли це буде дозволено, то створиться небезпечний прецеденс у парляментській практиці. Англомовні члени Комісії твердили, що можна користуватись у Канаді при офіційних розправах тільки англійською і французькою мовами, як „державними". Адвокат І. Бардин нагадав їм, що представник Комісії Джон Палмер з Онтаріо ствердив, що нова Конституція повинна мати свої корені і базуватись на теперішній структурі канадійського суспільства. Під час дискусії ніхто з членів Комісії врешті-решт не зажадав від голови Комісії винести формальне рішення в тій справі, і тому українськомовну заяву Пласту було прочитано до кінця, а потім французькою мовою. Члени комісії сенаторка Джовсі Кворт і парляментарист П'єр де Ваней з Комісії прихильно поставились до заяв Пласту, про що повідомив тижневик „Новий Шлях" з 1-го травня.

В Едмонтоні відзначають 100-річчя з дня народження Василя Стефаника

Едмонтон. — Українці в районі Едмонтону й Альберти в Канаді у неділю 9-го травня з цікавістю прослухали радіопрограму із станції СКИА о 4-й по полудні, присвячену 100-літтю з дня народження видатного українського письменника - новеліста Василя Стефаника, співця української землі та українського селянства. Про життя і творчість Василя Стефаника розповів перед мікрофоном К. Теличко, голова Управи Товариства Українських Студентів на Альберту. У п'ятницю 14-го травня саме припадають 100-ті роковини з дня народження В. Стефаника, і того дня о 8-й вечора, в катедральній залі св. Івана при 110-й евню в Едмонтоні, відбудеться академія - концерт на честь Василя Стефаника. Доповідатиме син письменника, Юрій Стефаник, мистецьке читання новель виконає Іван Прокоп. Будуть також окремі мистецькі точки, як сольоспів, фортеп'яно і скрипка.

Влітку відбудеться Академічний курс в УКУ в Римі

Рим. — Від 1 до 31 липня цього року в Римі в Українському Католицькому Університеті відбудеться Академічний Курс з рамени Філософсько - гуманістичного і правничого факультету УКУ. Оплата за курс становить 50 долярів крім коштів прожиття. Виклади триватимуть по 4 години на день, а решту часу призначено на студії та на оглядини римських пам'яток. Лекції читатимуть: Владика Володимир (Маланчук), д-р К. Біда, д-р В. Лев, д-р П. Ісаїв, д-р І. Соневицький, о. д-р І. Тилявський, о. д-р І. Музичка, д-р Б. Казимира, д-р Ю. Старосольський, які своїми викладами загально охоплять питання з новітньої філософії, з історії української мови, історії України, історії музики, літератури, педагогіки, сучасної соціології і юристики. Зголошення приймає Деканат філософічного факультету. Зацікавленим таким Академічним Курсом треба писати на адресу: Universita Cattolica Ucraina, Via Boccea 478, Roma, Italy.

ЄВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Криза доляра

Минулого тижня, коли несподівано навіть для видатних міжнародних економістів і фінансистів у Швайцарії і в Західній Німеччині, а через кілька годин після того й у Бельгії, Голляндії та Австрії почали відмовляти американським купцям і туристам вимінювати їхні доляри й подорожні чеки Американської Експресс Компанії на місцеві гроші, то це викликало враження „кризи доляра". Насправді так не є. Правда, вартість доляра зменшилась у відношенні до золотого запасу, що його мають З'єднані Стейти, але не американські економічні й політичні відносини, а внутрішні відносини головно в Західній Німеччині стали причиною тієї кризи, — що їх куліси, зрештою, все ще дуже туманні.

Найбільше завинили, мабуть, міжнародні спекулянти валютами. Маючи на увазі довготривалий господарський „бум" у Західній Німеччині і сподіваючись підвищення вартости німецької марки, вони масово скуповували її, насичуючи німецькі та швайцарські банки долярами. Їхню суму нараховують на кругло 60 більйонів. З початком минулого тижня приплило до Західньої Німеччини два більйони долярів. Американські інвестиції сприяли господарському розвиткові, але відомо, що такий надмірний розвиток сприяє теж — інфляції. Західньонімецькі керівні кола вирішили, що тимчасове підвищення вартости німецької марки без тривкого визначення її спонукає спекулянтів до масового продажу марки, щоб негайно заінкасувати зиск, і таким чином зменшиться запас доляра. Західня Німеччина заявила, що це потрібно їй задля стабілізації своєї економічної ситуації.

У 1944 р. в Бреттон Вудсі, в Ню Гемпширі в ЗСА, устійнено правила міжнародної монетарної системи із твердим визначенням відношення окремих валют супроти доляра. Ця система тепер дещо захиталась. Безумовно вплинули на це й американські гріхи, головно дефіцит платничого балянсу. Але внутрішня економічна ситуація в Америці кращає, а не погіршується. І могутній американський політичний та фінансовий потенціял залишається тривкою базою американського доляра. Спокій американського господарського світу в обличчі тієї нервозности в Західній Европі вказує наявно, що та „криза" не матиме поважного впливу на американську торгівлю й міжнародні розрахунки.

Не всі засоби ведуть до мети

Як, якими шляхами і якими засобами змагати до мети було проблемою в кожній добі історії і для кожної генерації, включно з теперішньою. Що більше, ця проблема засобів у змаганні до мети завжди була й залишиться універсальною проблемою не тільки для людства, націй і народів, але й для кожної родини і кожної людини. Кожна бо не тільки спільнота, але й кожна людина має в житті якусь мету і до неї змагає. З історії й літератури можна б наводити безліч прикладів, як поодинокі народи і поодинокі люди цю вічну проблему засобів у змаганні до мети розв'язували та як і чим це кінчалося.

В Америці одним із головних засобів у змаганні до мети завжди вважалася і вважається, зокрема сьогодні — популярність. Вона, ця популярність, чи — як кажуть американці — „паблиситі", до тієї міри популярна, що часто перетворюється в ціль саму в собі. При цьому треба вважати за справжню трагедію, що в американських відносинах найчастіше здобувається її засобами, які ані не ведуть до мети, ані не приносять чести нікому. Вистачить поглянути на перші сторінки більшости американських газет. Очевидно, що великі досягнення і подвиги там занотовується, але вони вимагають труду і їх не легко здобути. Натомість куди легше попасти на ці перші чи взагалі на сторінки газет вчинками правно чи морально протизаконними.

Немає найменшого сумніву, що для досягнення якоїсь мети її популярність так само необхідна, як її ясне спрецизування. Але, скільки то було випадків, що така популярність, здобута невідповідними засобами, мала цілком протилежні наслідки. Популярність бо потрібна не тільки сама для себе, але на те, щоб для справи здобути приятелів і їх підтримку, а не збільшувати коло ворогів і їх опозицію. Для України, наприклад, не потрібно популярности антисемітської закраски, хоч як легко було б її здобути в американській пресі. Популярність за всяку ціну аж ніяк не служить добрій справі. Кожна бо акція викликає відповідну реакцію. Самої доброї інтенції не вистачає, бо не всі засоби ведуть до мети.

В. Чапленко

ЗАМОРОЖЕНА РУСИФІКАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Після ліквідації українізації на початку 30-их років большевицька влада не тільки обмежила вживання української літературної мови в УССР та цілком заборонила її на Кубані й по інших місцевостях, де живуть суцільними масивами українці, а й почала порушувати внутрішню будову її, перетворюючи її на українсько-російський жарґон. І робила це вона з нечуваним у культурних країнах цинізмом. Ось як засвідчив це сучасник цього імперіялістичного втручання Москви в українське мовотворення Юрій Шерех у своїй статті „Новітня українська літературна мова з типологічного погляду", що була надрукована в газеті „Українські вісті" з 26 червня 1966 р.: „В цей час пропонувалося офіційно через списки, які розсилалися до редакцій усіх журналів і газет, хоча, скільки я знаю, ніколи не були опубліковані прилюдно (? — В. Ч.), — пропонувалося робити такі зміни в словниках, приміром: „Не вживати — (це докладна формула, яку я пригадую з тих часів) — не вживати цукор, а вживати сахар; не вживати ліжко, а вживати кровать; не вживати брила, а вживати глиба; не вживати краватка, а вживати галстук; не вживати цитрина, а вживати лимон; не вживати помаранча, а вживати апельсин; не вживати оцет, а вживати уксус; і так далі, і так далі, і так далі. Ці списки були довжелезні, і надходили вони регулярно, щонайменше раз на тиждень до кожної редакції".

Про такі списки згадував пізніше і М. Рильський, хоч і не казав, які слова заміновано.

Таке знущання з української мови тривало аж до кінця 50-их років, його не перервало навіть вигнання большевиків під час другої світової війни з України, бо в Уфі раби Москви „вдосконалювали" той правопис, що його нашвидкуруч запровадив був Андрій Хвиля-Мусульбас. Тільки на IV з'їзді Спілки Письменників України в 1959 р. тодішній голова цієї Спілки М. Бажан заявив про небажаність такої жарґонізації української мови, назвавши таку мову „суржиком". А що тоді ж почалася й деяка загальна „відлига" в тій тотально-замороженій державі, то українські письменники, журналісти та мовознавці й заходилися були очищати українську мову від русифікаційного намулу. У журналах та газетах почали появлятися статті на мовні теми, а в „Літературній Україні" відкрито постійний відділ „Навколо слова", що в ньому друковано дописи багатьох авторів. А українські слівникарі взялися „переглянути" зловісний „зелений" слівник, в якому була відбита ота запроваджувана з 30-их років русифікація. Та ще вони не закінчили цієї роботи, як із Москви подихнуло знов морозом, і цей тритомник вийшов тільки збільшений у розмірі, але з дуже малим зменшенням кількости русицизмів, як я про це свого часу писав у „Свободі". Спробували були письменники на своєму V з'їзді в 1966 р. знов заговорити про боротьбу за українську мову, але це далі їхніх засідань не пішло, а Білодід у новому журналі „Мовознавство" не згадав про це ані словечком.

Хоч у журналі „Мовознавство" й був відділ „Культура усної і писемної мови", але в статтях, уміщених у цьому відділі, мова вже йшла тільки про різні стилістичні недоладності в уживанні українських слів чи конструкцій. Звичайно, і це корисне для розвитку української літературної мови, алеж це не була боротьба з тим, що найбільше перешкоджає цьому розвиткові, — з її русифікацією. У такому ж дусі друковано матеріяли і в маленьких, аж до мізерности розміром збірничках-річниках „Питання мовної культури", як і в таких солідніших виданнях, як от збірник „Усне побутове літературне мовлення" (Київ, 1970 р.). А як письменник Б. Антоненко - Давидович якось зумів був надрукувати в „Літературній Україні" дві статті — одну про болючу проблему запроваджування в граматичну систему української мови невластивих їй форм активного дієприкметника типу „перемігший соціялізм" (цей вислів збережено в „сірому" слівникові, хоч для інших форм в ньому подано відповідні українські замінники), а другу про літеру „ґ", то його мокрим рядном накрили муштровані слуги — офіційні мовознавці із „школи" І. Білодіда.

Дуже показовою для процесу заморожування боротьби з русифікацією є історія повноцінної російсько - української фразеології, що її уклали І. Вирган та М. Пилинська, а зредагував видатний знавець української мови М. Наконечний, останній недобиток харківської групи мовознавців, що згуртувались були в 20-их роках навколо О. Синявського. Цю фразеологію почали друкувати у харківському журналі „Прапор" у вересні 1959 р. і друкують її ще й досі, цяпаючи, як кажуть, аптечними дозами, — отже, розтягли її публікацію більш як на 10 років (у ч. 1 „Прапора" за 1971 р. почалася літера „с" і останній вислів „саврас без узды", що його по-українському п е р е кладено „гультяй", „ш и б айголова"...). Свого часу були повідомлення в пресі, що ця фразеологія має вийти книжкою, а потім це спростовано, і нарешті в журналі „Мовознавство", ч. 5 за 1970 р., появилася стаття Л. Скрипник (це жінка) під промовистим заголовком „Словник і мовна дійсність (роздуми над Російсько-українським фразеологічним словником І. Виргана і М. Пилинської)". Цей заголовок натякає на те, що, мовляв, мова в слівнику не така, як у дійсності. І хоч у тексті авторка спочатку похвалила цю працю, назвавши її „цікавою і в багатьох аспектах корисною", але далі почала прискіпуватись до того, що, наприклад, „в ряді випадків в українській частині словника не знаходиш добре відомих українських відповідників, що за лексичною оболонкою збігаються з російськими" (напр., „не беда!" — „дарма! байдуже!", а треба, мовляв, і „не біда!"). Засудила вона й „орієнтацію лише на народнорозмовне джерело", мавши на увазі такі вислови, як „консерви з городини" (алеж „консерви" не народне! — В. Ч.). І як висновок: „Попереду — б а г атоаспектне шліфування тексту, уважне його редагування", тобто „видавати не можна"!

Зловісну формулу в цьому розумінні проголосив на XXIV з'їзді КПУ Ю. Смолич: „Збагачення сучасної української мови повинно відбуватись коштом новаторства та взаємовпливу з усіма мовами соціялістичних націй, а не шляхом її архаїзації, що, на жаль, притаманне деяким літераторам, які вдивляються у сиву давнину" („Літературна Україна" з 23 березня 1971 р.). „Взаємовплив"—це, як відомо, синонім русифікації, а „архаїзація" — це ті українські слова, яких немає в російській мові.

Як видно з недавно опублікованого в нашій пресі листа Б. Антоненка - Давидовича, уже й його прикрутили так, що він не зможе нічого більше робити, дармащо його „тіло рве до бою", як він про себе пише. Уже не друкують його мовних нотаток у газеті „Літературна Україна", не видадуть додатковим накладом його вельми корисної книжки „Як ми говоримо"...

Заморозивши дерусифікацію української мови на Україні, вірні слуги Москви сягнули вже й до нас. У ч. 4 „Мовознавства" (за 1970 р.) якась Марія Тарасюк накинулась на еміґраційних мовознавців, зокрема й на мене за те, що ми нібито зводимо наклепи на „радянську" мовну політику, викриваючи русифікацію української мови. А як я на цю її статтю відповів (в „Українському Самостійнику", ч. 161, за січень ц. р.), вона знов надрукувала „спростування" в ч. 2 „Мовознавства" (за цей рік). Я цієї її статті ще не бачив, тільки чув інформацію про її вихід із київського радіо, а в тій інформації лають мене.

Це зовнішня історія заморожування д е русифікації нашої мови, внаслідок якого в ужитку залишилися всі ті російські слова та граматичні побудови, що їх не встигли за „відлиги" повикидати, — такі слова, як „сплав" (металів), „курган" (могила), „община" (громада) „урок" (кого „зурочують"?), „Белград", „глава" („я глава товариства"... — урочисто заявляє Ю. Смолич) тощо, такі форми, як „Івану Виргану", такі побудови, як „заходи по влаштуванню свята („заходи для", „щодо"), такі написання й вимова (у дикторів київського радіо), „Філіпенко", „Стрєльченко" (хоч ця робітниця говорила доброю українською мовою).

І так далі, і тому подібне...

ГРА ДОВКОЛА СУЕЗУ

Новим доказом, як швидко зміняється міжнародна ситуація і як несподівано якась ще вчора другорядна справа може завтра стати центральною світовою проблемою, є питання про відкриття Суезького каналу. Коли у вівторок 4 травня ц. р. прибув до столиці Єгипту Каїро державний секретар Вілліям Роджерс, то власне привела його туди справа Суезького каналу. Його багатогодинні наради з єгипетськими лідерами та опісля, після перелету до Ізраїлю, з ізраїльськими, — стосувалися в першу чергу Суезького каналу, відкриття якого мало б стати вступом до ширших мирових переговорів.

Під час 6-денної війни Ізраїлю і його арабських сусідів в червні 1947 р. єгиптяни зумисне затопили на ньому коло десятка кораблів, загородивши ними той водний шлях. Ізраїльське окупаційне військо, стоючи на східньому узбережжі Суезького каналу, панує над ним своєю артилерією і внеможливлює його відкриття. Втрату коло 250 мільйонів річного прибутку, що його мав Єгипет з оплат за користування Суезьким каналом від закордонних кораблів, надолужили своїми субвенціями багаті арабські держави Лібія, Савді Арабія і Кувайт. Аж ось 4-го лютого ц. р. єгипетський президент Анвар Садат несподівано запропонував Ізраїлеві, щоб той відтягнув свої війська вглиб Синайського півострова взаміну за обмежене в часі воєнне перемир'я: це вможливило б перевести очищення Суезького каналу й відкриття його для міжнародної кораблеплавби. Ізраїль у принципі погодився, але поставив передумови, несприйнятливі для Єгипту.

Найбільш на цьому скористали б Совєти, які, мамуть, і підмовили Єипет до такої пропозиції. Користь Совєтів наявна: вони заощадили б собі кошти транспортів зброї і всіх достав Північному В'єтнамові, які за минулих 4 роки мусять плисти довкола Африки, та вможливило б легкий доступ совєтській воєнній фльоті до Перської затоки і на Індійський океан. А все ж, ЗСА підтримують плян Садата, вирішивши, що це менший ризиковний крок, як риск нової ізраїльсько - арабської війни. Відкриття Суезького каналу створить кращу атмосферу для переговорів про мир і Єгиптові відпаде охота до такої нової війни, коли його енергія звернеться на відбудову поруйнованих міст вздовж Суезького каналу та піднесення загального добробуту. Знайти спільну для Ізраїлю і Єгипту плятформу, на якій можна б відкрити Суезький канал — це нелегке діло. Роджерсові вдалося стати успішним посередником: здається, що престиж Америки зріс уже серед арабів і в Західній Европі, яка спроваджує близькосхідню нафту дорогим коштом довкола Африки.

Тому ціла західньо - европейська дипломатія підтримує також справу відкриття Суезького каналу і солідаризується з Америкою у цій справі, бо всі західньоевропейські держави, зокрема Британія і Західня Німеччина, скористали б на подешевінні коштів транспорту нафти.

Москві не на руку ані зріст американського престижу ані облегшення державам Західньої Европи фінансових тягарів. Але вона, як сказано, також заінтересована у відкритті Суезького каналу і хотіла б тільки, щоб арабський світ мав враження, що відновлення кораблеплавби по Суезькому каналі та започаткування господарської відбудови Єгипту сталося не завдяки заходам Америки, а Совєтського Союзу. Але до подорожі совєтських міністрів і генералів до Єгипту араби вже привикли, а подорож державного секретаря Роджерса стала для них сенсацією. Роджерс вернувся уже до ЗСА, але американська дипломатія продовжує його заходи з шансами на успіх. Арабські діячі здають собі також справу, що нова війна проти Ізраїлю може спровокувати Америку до активної участи по стороні Ізраїлю, щоб рятувати його від заглади, а тоді — це третя світова війна, на якій араби ледве чи виграли б.

І. к-н

МОРСЬКА ПІХОТА ВІДКЛИКАНА З В'ЄТНАМУ

Сайгон. — Американська морська піхота, славетні „марінс", закінчила свою ролю у В'єтнамській війні. Останній бойовий курінь морської піхоти силою 1,115 вояків, призначено до від'їзду до Америки, а до 30-го червня ц. р. від'їдуть відтіль й останні допоміжні частини морської піхоти. Перші частини морської піхоти висадились в Данангу 6 і пів року тому. Найвищий стан того добірного війська осягнув був у В'єтнамі 90.000. Всі втрати ЗСА у В'єтнамі дійшли дотепер до цифри 45.087 вбитих.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ:

В ІМ'Я ПРАВДИ

У „Свободі" з 20 березня ц. р. в дописі „У Торонто відбувся 1-ий Канадійський З'їзд Товариства Сприяння УНРаді" н а д руковано: „... виступ колишньої розвідчиці в Армії УНР п. Волосевич, яка після палкої промови склала на руки Президії на фонд УНРади чек своєї одномісячної старечої пенсії".

Це не відповідає дійсності, бо була я лише військовим урядовцем, а чек склала від Товариства Волинян, від якого мала честь вітати з'їзд.

М. Волосевич

Торонто

„РЕСТОРАН АЛІЦІЇ"

Так називається фільм, що його демонструють у деяких кінах ЗСА. Означений як „ГП", він доступний для кожного глядача без огляду на його вік і стать. Це фільм із життя молоді, що має назву „гіппі" — людей у дивоглядних одягах, з довгим, патлатим волоссям, наче у диких племен Африки чи Австралії. Життя „гіппі" не підлягає будь - яким приписам поведінки чи моралі. Молодь, яку бачимо у фільмі „Ресторан Аліції" — це діти не тільки вбогих, але й заможних батьків, які в суспільній гієрархії займають навіть високі становища.

В фільмі показано, як гіппівська молодь влаштувалась у залишенім церковнім будинку, уряджуючи там забави - „парі". Дивно вражає глядача, коли в цьому готицькому костьолі він бачить розгукану, патлату молодь, яка тут живе, любиться, співає, бавиться. У цьому фільмі оглядаємо поведінку цієї молоді у її щоденному житті, її відношення до старших, до батьків, дідів, до урядових чинників, чуємо про її погляди на справу оборони своєї держави, владу, яку гіппі викпивають так само, як і всі суспільно-політичні та етичні догми.

В „Ресторані Аліції" показується акт „вінчання" гіппі і похорон згідно з якимсь поганським ритуалом: під співи тіло небіжчика кладуть у прикрашеному якимись к а б алістичними знаками домовину і обсипають її квітами.

Гіппі виявляють погорду і вороже наставлення до всього того, що творили довгі покоління, уважаючи за незрушиму святість. Гіппі кидає каменем у пам'ятикову таблицю, бо він проти історичних традицій. У День Подяки —„Тенксгівінг Дей" він демонстративно вивозить сміття на публічні місця і там його розкидає. Хоч за цей акт „подяки" Богові спричинця арештують, за нього товариші складають кавцію, і він як „герой" виходить на волю, насміхаючись з поліциста, що його арештував.

Родинне життя гіппі надзвичайно примітивне. Мати носить свою дитину так, як кітка котеня або собака цуценя.

Гіппі мають свій особливий стиль життя. Вони зміряють до повалення того правопорядку, що його творили батьки і діди. Нігілізм, анархія, безбожництво — це мають бути згідно з мораллю гіппі основами нового суспільного ладу. Тим то дії гіппі йдуть по лінії розкладу теперішнього соціологічного змісту американської спільноти. Їх ціль — „чейндж", тобто створити суспільство без держави, без будь - яких суспільних правил.

І хоч би із фільму „Ресторан Аліції" виходило, що гіппі це „веселий народ" без особливих аспірацій чи тенденцій, не один глядач переконується, яким шкідливим є для ЗСА цей гіппівський рух. Однак, із незрозумілих причин, мабуть, з огляду на „демократичні свободи" урядові чинники толерують цей рух, недоцінюю-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Любов Коленська

ГНАТ МИХАЙЛІВ

(1)

Стягає віжки вітер...

Срібними струнами напинається дощ і бринить... Каштанові дерева пересипаються яскравобілим квітом і краплинами дощу.

Відучора єдина думка полонить мене вщерть: сьогодні з України приїздить мій давній друг Гнат Михайлів. Він з тієї країни, звідкіля ми вже давно відірвались і кожне слово звідтам — дорогоцінність, і кожне слово звідтам — крихітка надії... Вістку про нього передаю близьким знайомим, і всі з нетерпінням вичікуємо. Конечно хочу уявити, який він тепер, але забагато літ, і воно не виходить.

Вчора я біля телефону ввесь час. Дзвонив на летовище, розпитував, упевнювався. Казали: виїздить з Москви через Амстердам, а там до Ню Йорку. Повинен тут бути о четвертій.

Виймаю папіросу, запалюю і заводжу кімнату димом. І досі не знаю, що більш звабливе — полумінь чи дим. Воно дивно в'яжеться разом і, хоча безглузде, стає глибокою і нерозумною звичкою. У мене безліч недокурків, вони — як докір і я швидко зсуваю їх із попільнички. Щоб так із ними забрався і навик...

А там, поза вікном, у дощі дерева і небо десь аж поза хмарами. А я хотів би, щоб усе розцвіло швидко і пристрасно, щоб усе зайнялося п'янким ароматом, щоб розжеврілися барви в полумінний буревій...

Тим часом сумерковою синню родиться бузок і хоче увійти до мене смутком, а я подаю йому радість, і лілові тіні напуваються теплом. І напружено, твердо кличу життя...

Раптом відчуваю, що аж надто мені цього диму, і відчиняю вікна. Через дорогу переходить мій сусід. Вибігаю з хати і нашвидку вітаюся з ним.

Він запитує: — Приїхав уже Гнат?

— Ні, ще кілька годин, якраз вибираюсь.

Кілька хвилин жадного слова, а тоді він каже: — І в мене колись був друг, і якось розійшлися, нарізно стали думати, а тоді й ворогувати. А тепер він наче мене не бачить. Інколи зустрінемось. Він повертається до мене спиною — це за те, що я йому правду казав... А тепер за якихось людей зачепився і каже: — Вони єдині праві, а коли ти не хочеш з ними, нам уже не по дорозі. — І так усе закінчилось через те, що у нас тепер багато груп потворилось і одна одній — лихий неприятель...

Траву розгортають дрібненькі струмені води і спливають хідником. В калюжу дивиться вітер і морщить брови...

Стоїмо обидва нерішучо. У нього зовсім мокре пальто. Вже довше не придержую його і прощаюся.

На відхіднім він кидає: — Спасибі, що сповістили про приїзд Гната, як дозволите, прийду привітати його. Може ще в ньому відживемо... А сьогодні, чому вам тільки обидвом бути? Заходьте до нас, либонь краще, як багато людей. Не забудьте, що це по роках сам ваш початок, і часами дуже важко...

Дякую і йду. Не зовсім вірю, що мій сусід відвідає мене, він тепер осторонь усіх, але сьогодні він зі мною придержав мою радість.

Заходжу до себе знов у хату. Накриваю стіл, щоб усе було готове... І, як не дивно, всюди дощ, а в мене сонце...

Нараз пригадую, що в мене ще з давніх-давен альбом. Перелистковую його і знаходжу фотографію — це колись ми з Гнатом; у нас темносині шкільні костюми, рівно кумедно зложені руки, але очі бунтуються, летять кудись в просторінь... Поміжи нас моя сестра: ясним вихорцем волосся спіймане у стрічку.

Ховаю фотографію, віднесу Гнатові, хай пригадає, як він тоді просив сестру: — Віро, подаруй мені стрічку! — А вона йому: — Братові, як захоче, дам; він рідний мені і більший за тебе, а ти вирости мусиш...

І чому тоді так швидко прокотилася юнь?..

Ще поки вийти, в городі ломлю бузкову гілку і ховаю. Це був Вірин звичай наломлювати бузкові квіти і дарувати їх по-рівному, Гнатові й мені. Тільки, що Віри вже немає, а бузкові гілки наростають усе наново...

Тоді вже йду. Поміж дрібні колючки дощу вплітається і радість і неспокій. І моя мандрівка ніби у вічність — безконечно довга вона і непевна.

Нарешті я близько летовища. Низько наді мною літак летить і зникає, як пройдений час. Іду чимраз повільніше, навіть на хвилину зупиняюсь. Радість кудись дівається, майже погасає, і настирливо тривожить думка: — А може нам сьогодні таки краще не бачитись з Гнатом? Скільки років поміж нас... І там рідна земля... І вже земля тут...

Рветься повітря, вітер женеться з дощем, а в хмарах схрещуються, мерехтять світла й розпалюються зорями. Один за одним приземлюються літаки, а я у вітрі зовсім самотній з крихіткою надії...

Виходжу ще далі ген верхом будинку і стежу за літаками. А що, як надійде Гнат і ніхто його не зустріне? Ця думка так мене лякає, що починаю бігти.

І я вже у великій залі, теплій, нагрітій. Підходжу до високої стіни із грубого скла, дивлюся: ідуть люди групами, поодинці. Напружую зір, добачуюся у кожному Гната і думаю, а чейже так не змінився... Таки його немає. Підходжу до віконця і розпитую. Кажуть, що літак запізнюється на кілька годин. Я неспокійний, мені здається, щось наплутається і я не побачу Гната. А може це брехня, може він тут уже був... Розпитуюся у людей, блукаю і тривожно надслухую... А тоді купую газету, присідаю на лавочці, але не читаю. Знаю тільки, що вона в мене напевно є, бо переді мною рядки літер і шорсткий папір держиться рук.

Минає кілька годин, встаю і знову іду на верх будинку. Над летовищем великі й важкі хмари і зрідка осідають літаки. Хотів би тепер бути велетнем: задавити мряку і сильними руками обережно стягнути літак на землю... Нарешті крізь гучномовець доходять до мене слова, що літак Амстердам — Ню Йорк зближається.

Швидко підходжу до високої скляної стіни, ледве протискаюся поміж людей і дивлюся вниз. Ще немає нікого. Біля столиків вичікують урядовці. А там, поволі, відкриваються двері і входять один за одним приїжджі. Стежу за кожним із них. Проходять хвилини, і мені вже лячно, чи бува, чогось не сталося йому, а я й помогти не зможу. Рад би кудись бігти, та внизу двері ще замкнені, а переді мною — висока скляна стіна і юрба людей.

Усім перевіряють багаж, але що мені до тих людей — вони з будь-яких земель, а Гнат з України...

Шукаю, пробігаю поглядом по всіх... Гарячою хвилею сплутані між собою неспокій, і ледь видна надія. Розстібаю пальто, зовсім забув, що тут тепло. Знову розглядаю людей, а серце біжить назустріч...

Нараз повертаюся і бачу Гната: входить, зупиняється, ніби далі не хоче йти... А тоді швидко йде, і в нього перевіряють багаж. На ньому сріблистосірий дощовик, в руках нова, з ясної шкіри валіза — це від мене дарунок.

(Далі буде)

ПОХОРОНИ ПЕРВОІЄРАРХА УПЦЕРКВИ В ЗСА

(Закінчення з 1-ої стор.)

не слово виголосив Владика Архиєпископ Мстислав, а після панахиди в церкві прощали Первоієрарха Владика Борис та о. Лаврик, що його першого рукоположив на священика покійний Блаженніший Іоан.

Після закінчення відправ та останнього цілування, тіло перенесено в закритій вже домовині до приготованої вже у безпосередньому віддалені біля церкви могили, біля якої продовжувано відправу архиєрейських похоронів. Після відправ, над відкритою домовиною прощали Первоієрарха о. протопресвітер Артемій Селепина від Консисторії УПЦ в ЗСА, її працівників та духовенства, генерал Павло Шандрук від українського воїнства Армії УНР, в якій Покійний був капеляном, та Йосип Лисогір від Світового Конгресу Вільних Українців. В усіх відправах і похоронах взяли зорганізовану участь пластуни, сумівці й одумівці. Своїми чоловими репрезентантами були заступлені, крім СКВУ, Український Конгресовий Комітет Америки, всі братські Союзи та всі центральні організації. П'ятнадцять з них промовляло опісля під час жалобної гостини, в якій взяло участь понад 300 осіб та яка відбулася в недалекому ресторані. Подробиці цієї жалобної гостини будуть подані в дальших повідомленнях.

Усі жалують і співчувають

Смерть Первоієрарха УПЦ в ЗСА викликала глибокий і щирий жаль серед найширших кіл не тільки українського громадянства, але в Америці та в світі взагалі. Свідчать про це численні кондоленційні телеграми і листи, що надходять до Консисторії УПЦ та родини з усіх усюдів. Один з перших, які висловили свій жаль і співчуття, був Президент ЗСА Ричард Ніксон. „Ієрархія, Духовенство і вірні Української Католицької Філядельфійської Митрополії спільно зі мною висловлюють співчуття з приводу смерти Митрополита Іоана. Хай пам'ять про Нього буде вічною!" — сказано в кондоленційній телеграмі Митрополита Амвросія Сенишина до Владики Мстислава.

Заупокійні моління триватимуть до 13-го червня

Українська Православна Церква в ЗСА, а з нею і вся наша громада глибоко переживають ту велику втрату, що її спричинила смерть Блаженнішого Митрополита Іоана. Свідчать про це багатолюдні похорони, свідчить про це і Обіжник Консисторії УПЦеркви в ЗСА з 4-го травня ц. р., що ним Владика Мстислав повідомляє духовенство і вірних про цю велику втрату. В обіжнику м. ін. сказано, що час заупокійних молінь за душу бл. п. Митрополита буде тривати до 13-го червня включно, та що в тому часі Отці настоятелі будуть, після закінчення Св. Літургії, відправляти панахиду за душу покійного Митрополита та доручається усім священикам, щоб вони в тому часі під час заупокійної ектенії, під час заупокійної евкатенії, згадували ім'я померлого Митрополита Іоана. Так само під час усіх панахид у тому часі доручається в першу чергу згадувати новоспочилого Слугу Божого Митрополита Іоана. В. обіжнику дальше прохається продовжувати ювілейну збірку, яку було призначено на дарунок Блаженнішому Іоанові з нагоди 50-річчя його архипастирського служіння та яку тепер, після його смерти, призначається на увіковічнення пам'яток по Архиєрархові, в тім і на поставлення відповідного пам'ятника на його могилі. Рівночасно доручається, щоб аж до Собору УПЦ в ЗСА в жовтні цього року формулою поминовання Єпископату УПЦ було: „Владик наших преосвященних Архиєпископа Мстислава і Єпископів Іова і Марка . . ." Обіжник підписав Архиєпископ Мстислав, Голова Консисторії.

„РЕСТОРАН АЛІЦІЇ"

(Закінчення зі стор 2-ої)

чи його загрози для народу, держави і Церкви. Мовляв, це діти, хай бавляться, у свій час вони зформують свій світогляд і стануть поважними, добрими громадянами.

Тим часом ми є свідками, як гіппівський рух створив своєрідну суспільну касту з злочинними особами і групами, які проповідують свій власний кодекс моралі. На це вказує, зокрема, судовий процес проти Менсона і його „родини", вказують численні вбивства. Цей загрозливий стан поширюється з кожним роком враз із зростом наркоманії.

Не дивно, що деякі зрозпачені батьки, вичікуючи надаремно втручання збоку властивих чинників, самі роблять лад зі своїми дітьми так, як це зробив один статечний громадянин стейту Ню Йорк, убивши дочку і її чорного коханця, що заложили собі „гіппівське подружжя".

У нашій українській спільноті також є одиниці, задурманенні гіппівським рухом. На щастя, тих одиниць небагато. На сторожі нашої молоді стоять молодечі організації Пласт, СУМА і інші, що їх кличем є: „Бог і Батьківщина!" Їх завдання — зберегти нашу молодь від аморального, шкідливого руху гіппі.

Ярослав Гриневич

КОМУНІСТИ В КАМБОДЖІ ЗВІЛЬНИЛИ американську журналістку, 28-річну Кетрін М. Вебб, яку схопили були 7 квітня разом з чотирма іншими різнонаціональними кореспондентами. Загально вважали, що Кетрін Вебб, голова бюра Юнайтед Пресс Інтернешенел в столиці Камбоджі Пномпеню, згинула, коли 17-го квітня знайдено недалеко головного шляху, по якому їхала була Вебб, подіравленого кулями трупа молодої жінки, похожої на ту американську журналістку. Ту вбиту комуністами жінку похоронили і, після врятування Кетрін Вебб, не відомо, ким була вбита.

НА ЦЕЙЛЬОН ПРИБУЛО 60 совєтських військових „техніків" окремим совєтським літаком. Є між ними й два полковники. Совєтська вишкільна місія прибула туди після доставлення цейльонському урядові 5-ох бомбовиків „МІГ" і деякого числа панцерних авт та гелікоптерів для поборювання партизанів.

УВАГА! НОВА КНИГА УВАГА!

У В-ві УТГІ в Мюнхені вийшла в світ нова книга інж. агр. Г. ГОРДІЄНКА

„ІСТОРІЯ КУЛЬТУРНИХ РОСЛИН"

Мюнхен, 1970. Ст. 388. Великий формат у цілополотняній оправі, з золотими написами. Ціна лише 10.00 долярів.
В ЗСА можна придбати книгу лише у автора:
G. Hordienko, 577 Geneva Ave., Philadelphia, Pa. 19120 U.S.A.

Книга написана з української точки зору. Книга приступна і нефаховим читачам, тому вона мусить належати до бібліотеки в кожній українській родині.

Книга зареєстрована в Картковому Каталозі Конгресової Бібліотеки в Вашингтоні під ч. 70-124434.

Володимир Тисовський вперше співатиме в Ню Йорку

Соліст-бас Володимир Тисовський (справа) в розмові з Л. Полтавою в редакції „Свободи" 4-го травня.

Ню Йорк. — Український Літературно - Мистецький Клюб спонзорує перший індивідуальний концерт-речитал соліста-баса Володимира Тисовського, постійного члена і соліста Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, у приміщенні Українського Інституту Америки. Концерт відбудеться 23 травня. Володимир Тисовський, уродженець Старого Самбора на Бойківщині, прибув до ЗСА з Німеччини в 1949 р., разом з Капелею Бандуристів, з якою відбув багато подорожів і виступів, як соліст Капелі. Спів почав вивчати ще у Львові, в Інституті ім. М. Лисенка, потім за кордоном, а недавно знову був в Европі, де студіював у проф. Андрієнка біля Касселю та потім у німецькій Драматичній Школі в Мюнхені, а вокал — у проф. Меттерніха. Виступав на багатьох українських вечорах і академіях, співав у Римі під час посвячення Собору св. Софії, у Мюнхені — на закінченні Собору УАПЦ. На концерті в Ню Йорку співакові акомпаніюватиме д-р Ігор Соневицький, твори якого також виконує Вол. Тисовський. У репертуарі соліста є твори: Моцарта і Верді, які він співає мовами оригіналів, твори Лисенка, Барвінського, Степового, Данькевича, Гнатишина, Соневицького, Китастого, Фоменка та ін. сучасних українських композиторів, також народні пісні. Після одного з виступів Вол. Тисовського в Німеччині д-р М. Філь, диригент українських хорів у Мюнхені, писав у „Шляху Перемоги" з 28 лютого 1971 р., що „Володимир Тисовський володіє голосом бас-профундо незвичайної сили. У всіх регістрах триоктавного діяпазону його голос однаково повний оксамитної краси".

Соліст-співак Володимир Тисовський незабаром знову відлетить до Зах. Німеччини, де підготовляє до випуску свою першу довгограйну платівку.

Доповіді про наркотики в Гартфорді

Дня 4-го квітня ц. р. у парохіяльній залі у Гартфорді, Конн., на запрошення 93-го Відділу Союзу Українок Америки, панове інж. Ігор Раковський з Ню Йорку й місцевий лікар д-р Михайло Яцух, виголосили доповіді на тему „Наркотики — проблема наших днів".

Д-р М. Яцух вияснив, із медичного боку небезпеку, вживання наркотиків та різних, неприписаних лікарем, шкідливих для здоров'я пігулок - таблеток, а інж. І. Раковський вичерпно проаналізував це із суспільно-правничої точки погляду. Опираючись, на досвіді із своєї праці в цій ділянці, він докладно вияснив наслідки вживання наркотиків і подав практичні вказівки, як боротись з цією проблемою. Свою доповідь ілюстрував він показом усіх уживаних тепер наркотиків. Доповіді живо інтересували присутніх, які ставили ряд запитів.

93-ий Відділ СУА щиро дякує панам інж. І. Раковському та д-р М. Яцухові за це, що безінтересовно посвятили свій час, а гроші зібрані з добровільних вступів призначує на хворих залишенців у Німеччині.

А. Л.

Молодечий Відділ 18 СУА в Пассейку, Н. Дж.
запрошує Всіх на ЗАБАВУ
ГАВАЙСЬКИЙ ЛЮАВ
яка відбудеться
в суботу, 15-го травня 1971 р.,
Початок год. 8:30 веч.
в ЗАЛІ ST. NICHOLAS UKRAINIAN CATHOLIC SCHOOL
212 President Street, Passaic, N.J.
Оркестра „ВЕРХОВИНА" Вступ $3.50; студенти $2.00

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
м. НЮ ЙОРКУ
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
— та —
ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ
— влаштовують —
в неділю, 16-го травня 1971 року о год. 6-ій по полудні
в залі WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL
17th Street and Irving Place, NEW YORK, N.Y.
СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
ПРИСВЯЧЕНУ 45-им РОКОВИНАМ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ
СЛ. П. СИМОНА ПЕТЛЮРИ
Голови Директорії і Головного Отамана Військ УНР

ПРОГРАМА:
Апель
Відкриття — адв. Р. ГУГЛЕВИЧ
Слово — Архиєпископ-Митрополит МСТИСЛАВ
Доповідь — інж. О. ШЕВЧЕНКО
Солісти: А. ШЕРЕЙ — меццо-сопрано; Л. РЕЙНАРОВИЧ — баритон
Мистецьке слово — А. ЛОЗИНСЬКИЙ (СМС)
Хор „ДУМКА". Диригент — О. БЕРНИК. При фортепіяні — О. ОМЕЛЬСЬКИЙ.

До участи у святкуваннях запрошуємо все Українське Громадянство, зокрема молодечі, комбатантські й усі інші організації зі своїми прапорами.

Увесь чистий прибуток призначений на Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі. Квитки в передпродажі: АРКА, ЕКО, СУРМА і „Самопоміч".

Науковий Конкурс УІТ

Українське Історичне Товариство проголошує конкурс з царини історії, або допоміжних історичних наук. Фундатором конкурсу є п-і Анна Рижевська з Маямі, Флор., вдова по дипл. інж. Василеви Рижевському, б. сотн. УГА і Армії УНР, яка пожертвувала на цю ціль 1,000.00 американських дол. щоб вшанувати пам'ять своєї сестри й заслуженої львівської діячки бл. п. Марії з Ляховичів Біляк, вдови по українському послові й адвокатові д-рові Степанові Білякові, яка померла в Маямі 28-го листопада 1970 р.

Темою конкурсової наукової праці (монографії) може бути якийсь період української, або якась спеціяльна проблема пов'язана з історією міста Львова або Львівщини. До уваги береться політичну, релігійну, культурну, суспільно-економічну чи воєнну історію, а теж дослідження українських діячів, установ та іншу історичну тематику.

Наукове жюрі в складі: проф. д-р Олександер Оглобин, проф. д-р Любомир Винар і проф. д-р Ігор Каменецький, провівши оцінку надісланих праць, признає три нагороди: першу в висоті 500 дол., другу в висоті 300 дол. і третю в висоті 200 дол.

Рукопис повинен мати не менше-100 сторінок машинопису. Працю слід надсилати в трьох примірниках. Реченець Конкурсу: 1-го листопада 1972 р. Рукопис надсилати на адресу Секретаряту Українського Історичного Т-ва: Ukrainian Historical Association, P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240, U.S.A.

Всі українські часописи й журнали просимо передрукувати ласкаво це повідомлення.

Виступ Ансамблю Марунчака в Олбані

Дня 16-го травня ц. р. танцювальний ансамбль П. Марунчака з Монтреалю, в складі понад 50 танцюристів, загостить із своїм виступом до столиці Ню-Йоркського стейту-Олбані.

Ансабль цей-широко відомий канадійській публіці з його частих виступів на телевізії, світовій виставці та на більших сценах канадійських міст. Американській публіці, натомість, він є менше відомий, бо поява ансамблю у повному складі на сцені в Олбані - буде першою на американському терені від його виступу в Медісон Сквер Гарден в Ню Йорку, п'ять років тому.

В програмі концерту візьме участь цілий ансамбль, включаючи наймолодшу групу „Львів", відомий бандурист Володимир Мота та солістка меццо-сопрано Марійка Чолій. В загальному, це буде повторенням мистецьких точок ювілейного концерту, який відбувся 21-го лютого ц. р., в Монтреалі для відзначення 25-ліття існування ансамблю та який здобув широкий розголос в англо- та франкомовній пресі Канади.

Українці центрального стейту Ню-Йорк мають рідку нагоду, не тільки побачити на сцені одну з найкращих танцювальних ансамблів у вільному світі, але своєю присутністю вшанувати хореографа і керівника ансамблю за його 25-річну невтомну працю для розвитку українського танцювального мистецтва.

Виступ танцювального ансамблю П. Марунчака у репрезентативному міському театрі „Палас", є спонзорований Гуртком Мистецтва при українській православній церкві в Трой та є можливий завдяки фінансовій підтримці Стейтової Ради в Справах Мистецтва.

М. Г.

Соліст-бандурист Володимир Луців співав у Ізраїлі

Тель Авів. — Відомий співак-соліст і бандурист Володимир Луців прибув із Англії до Тель-Авіву, запрошений, як український мистець, на Міжнародний Концерт для відзначення річниці державної незалежности Ізраїлю. Вперше в одній з найбільш репрезентаційних заль столичного жидівського міста пролунали звуки історичного українського музичного інструменту, бандури, та українські й західньоевропейські пісні у виконанні маестра Володимира Луціва. Концерт відбувся 29 квітня 1971 р., у залі „ЗОА Гавс". Вол. Луців побував також у Єрусалимі, де мав приватний, домашній концерт, і тоді чи не вперше звучала бандура на Святій Землі. У Тель Авіві він відбув кілька зустрічей з жидами, вихідцями з України, та мав з ними приязні розмови. Зустрічався також із пропаґатором українського народного танку Василем Авраменком, який тимчасово перебуває в Ізраїлі і який зафільмував у Єрусалимі Воскресну процесію грецьких Патріярхів. Володимир Луців відлетів з Ізраїлю до Англії на початку травня, а 16 травня розпочинає свої літні виступи по театрах і на естрадах у відпочинкових місцевостях в Англії.

У жовтні-листопаді соліст-бандурист Володими Луців виступатиме з концертами в ЗСА і Канаді.

„ВІНДГЕМ ДЖОРНАЛ" ПРО Я. ПАЛАДІЯ

Віндгем, Н. Й. — Місцевий щоденник „Віндгем Джорнал" в числі з 15 квітня 1971 помістив фотознимку з українського мистця Ярослава Паладія з таким підписом: „Мистець із Джеветту Ярослав Паладій витратив багато годин над викінченням деталів гіпсового барельєфу, 18 на 14 інчів, під назвою „Князь Ігор", що є героєм з української історії. Барельєф уперше був показаний на 17-ій виставці ОМУА — Об'єднання Мистців Українців у Америці в Ню Йорку, що тривала два тижні. Тепер маестро Я. Паладій працює над ще більш амбітним задумом, барельєфом 53 на 20 інчів на тему „Несподіваний напад". На фотознімці бачимо Ярослава Паладія біля барельєфу „Князь Ігор": князь на коні, з натягнутою тятивою лука, на тлі трьох високих веж.

Відзначено 75-річчя церкви в Майнерсвілі

Майнерсвіл, Па. (Н.Н.) — В неділю 2 травня тут, в присутності Митрополита Кир Амвросія Сенишина з Філядельфії і 28 священиків відзначено Золотий Ювілей української католицької парафії св. Миколая в цьому місті. Була це одна з перших церковних громад, закладених нашими піонерами з Галичини і Закарпаття в районі твердого вугілля в Пенсильвенії. Перша церква була збудована за о. Івана Грабаря 1896 р., а теперішню велику закінчив будувати о. Мик. Струтинський в 1937 р. Зараз після війни вона була гарно розмальована німецько-американським мистцем В. Веттером. Теперішнім парохом церкви, від 1949 року, є о. Василь Стебельський, який переорганізував церковну громаду, що сьогодні обіймає 225 родин, заклав різні церковні організації та збудував нову школу. Його заходами церква була відновлена всередині місцевим мистцем Н. Бервінчаком, а настінні образи відреставрував мистець Святослав Гординський, за плянами якого поставлено теж новий модерний іконостас з гнутої бронзи.

Церковні урочистості склалися з посвячення нової секції цвинтаря і нового хреста на цьому, а в 3 год. по полудні Митрополит Амвросій посвятив відновлені образи й іконостас. Після цього відбулося торжественне Богослуження, на якому Митрополитові асистували оо. А. Бончак та В. Стебельський. Майстром церемонії був монс. В. Лостин, а хором проводив проф. І. Семенюк. О год. 6-ій відбувся у власній церковній залі на горі в Примроз б. Майнерсвилу ювілейний бенкет, на якому промовляли українською й англійською мовами Митрополит Амвросій, о. д-р І. Нагаєвський, кол. сотрудник монс. Ст. Сулик та о. В. Стебельський. Під час бенкету відчитано резолюційну грамоту з ґратуляціями від Палати Репрезентантів у Гаррісбурґу. Промовці підкреслювали велику душпастирську працю, вкладену в церкву о. Стебельським та, зокрема, жертвенність парохіян, які мають тепер одну з найкращих наших церков в Америці.

З нагоди цієї річниці видано Ювілейну Книгу з привітами від Верховного Архиєпископа з Риму і Філядельфійського Митрополита. Книжка, оздоблена численними ілюстраціями, зразково зредаґована і дає добрий погляд на історію цієї однієї з наших найстарших громад в Америці.

Австралійка написала музику до української п'єси

Сідней. — Рік тому молода австралійка Марія Намурен закінчила приватну музичну школу українки-піяністки п-і Клари Скрипченко в Сіднеї і здала іспити перед Австралійською Музичною Екзаменаційною Комісією, яка єдина на всю Австралію здійснює контролю над усіма ступенями музичного навчання й виховання в країні. Марія Намурен одержала диплом і має право виступати з концертами та викладати музику. Тепер М. Намурен 18 років, і вона вже виступає з власними концертами, виконуючи твори західньо-европейських і українських композиторів, при завжди заповнених залях. Крім того панна Намурен написала музику до п'єси автора Г. Маслюка в Австралії, під наг. „Слава-Невольник", що була недавно показана в м. Кабраматті, на сцені Українського Дому. Марія Намурен часто виступає, як акомпаніяторка, з австралійськими і українськими співаками, на початку цього року почала давати лекції з фортеп'яна. В. Онуфрієнко писав у тижневику „Вільна Думка" ч. 6/1971, що Марія Намурен стала „здобутком українців за роки життя в Австралії". На фото в тому тижневику вона зфотографована з проф. Кларою Скрипченко: висока, струнка, в українській вишитій блюзці.

УКРАЇНЦІ НА ЕСПАНСЬКОМУ ФЕСТИВАЛІ

Мадрид. — Організація Української Молоді у Франції репрезентувала українську культуру на Міжнародному фольклорному Фестивалі в Еспанії. На Фестиваль їздила танцювальна група „Аркан" під керівництвом Мих. Кам'янецького, з оркестрою братів Горішних. Українські танцюристи одержали Міську Медалю з м. Кастельон, поблизу Барсельони, де відбувся той Фестиваль. „Аркан" виступав на прохання Комітету Українського Руху за об'єднану Европу.

З жалем подаємо до відома, що 6 травня 1971 року помер у Трентоні, Ню Джерзі
Інженер Агроном
ДАНИЛО СЕРДЮК
абсольвент Української Господарської Академії в Подєбрадах.
ВП. Дружині Покійного висловлюємо щире співчуття.
Т-ВО АБСОЛЬВЕНТІВ УГА і УТГІ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п.
АНТОНІНИ ПРИПЛЕСЬ
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в суботу, 15-го травня 1971 року
о год. 8-ій рано
в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ
ДІТИ

В пам'ять нашого Покійного
МУЖА і БАТЬКА
МИКОЛИ БОРОВИЧА
складаємо 40.00 долярів
на фонд відбудови церкви св. Сергія і Вакха в Римі.
СТЕФАНІЯ БОРОВИЧ — дружина
ЗЕНОН і РОМАН БОРОВИЧІ — сини

ЗАКЛИКАЄМО ВСІХ МИРЯН ДО МАСОВОЇ УЧАСТІ
в ПРОТЕСТАЦІЙНІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ
В ОБОРОНІ ІСТОРИЧНИХ ПРАВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ,
яка вібдудеться в суботу, 15 травня ц. р.
о ГОД. 4-ій ПО ПОЛ., в СТЕМФОРДІ, Конн.
біля Єпископської Канцелярії
ВСІ НА МАНІФЕСТАЦІЮ!
Замовлені автобуси з Ню Йорку від'їдуть з-під УНДому о год. 2:30 по пол.. Квитки в ціні по $3.00 від особи в обидві сторони можна придбати в „Самопомочі" і крамниці „АРКА".
КРАЄВА УПРАВА ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКЦЕРКВИ

Концерт молоді парохіяльних шкіл

Дітройт. (В. Н.) — Масовий концерт двох хорів, народної і вищої школи в Гемтремку, в якому участь взяли 310 співаків, 25 музикантів і ок. 80 танцюристів, відбувся 25-го квітня ц. р. в авдиторії „Осборн гайскул". Зібравши, як кожнорічно поверх 1000 громадян і молоді. Хори відспівали 23 пісні, українських та чужих (в українській мові) композиторів, під диригентурою професора музики й композитора Б. Сарамаги. Учителька й укладачка танців, відома в національній хореографії Н. Драгінда-Кульчицька, вивела з учнями 4 танці: „Гетьманський танок", під бандуру Івана Китастого, „Золота весільна перемітка княгині Ольги", „Яворівська коломийка" і „Гопак", в яких виступало 68 дівчат і хлопців, під музику акордеоніста М. Мусіка. Крім того відбулись „Козацькі вправи списами", під звуки бубна (С. Заяць). Концерт зібрав багато оплесків вдоволених глядачів.

Голова Батьківського Комітету вищої школи Я. Дужий проголосив, що з приводу цього концерту тутешній фабрикант Т. Цимбал пожертвував 1.000 дол. на парохіяльні школи.

Баритон Михайло Мінський концертує для українців у Англії

Лондон. — Знаний соліст-баритон Михайло Мінський із Німеччини прибув на серію гостинних виступів-концертів до Англії і виступатиме там до кінця травня. У місяці липні Михайло Мінський прибуде до ЗСА, де пробуде до кінця серпня та дасть кілька концертів, у тому й на відпочинковій оселі УНСоюзу „Союзівці" в Кетскильських горах, яку маестро в листі називає „Американською Україною". У півторагодинній концертовій програмі в Англії, яку дуже тепло вітають заповнені залі слухачів, Михайло Мінський вперше виконує, крім інших речей, дві недавно створені пісні, повторюючи їх на „біс": „Прощайте, Товтри круглогруді", слова М. Драй-Хмари, музика М. Фоменка, і „Рідна пісне" — слова Л. Полтави, музика білоруського композитора з Зах. Німеччини О. Карповича. Великою популярністю користується пісня на слова Лесі Українки „Зелені гори", музика В. Балторовича. Маестро Михайло Мінський на концертах у Англії виконує також арії з різних опер та пісні І. Соневицького, М. Фоменка, І. Шамо, А. Гнатишина, В. Барвінського й ін.

Американські посольства не посередничатимуть у доставі пошти туристам

Вашингтон, Д. К. — З 1-го травня набрав сили новий поштовий закон в ЗСА, за яким американські туристи в европейських країнах, як і тимчасово там проживаючі американські громадяни, вже не зможуть діставати свою пошту в американських посольствах у тих країнах. Дотепер звичайно тисячі туристів щодня приходили до американських посольств і консульств, подаючи свою адресу через Америкен Експрес, щоб відбирати там свої листи. Але тому, що уряд президента Ніксона провадить задля економіки скорочення службовців посольств і консульств, від 1-го травня 1971 року туристи й американські громадяни вже не діставатимуть у таких звичних місцях своєї пошти. Хто подорожує за кордон і бажає, щоб йому писали, повинен підшукати собі якусь або приватну адресу для надходження листів, або ж подавати адреси головних залізничних станцій чи центральних пошт у Лондоні, Парижі, Мадриді й ін. містах, де для них можуть відкладати листи. Від 1968 р. кількість службовців в американських посольствах і консульствах закордоном була скорочена на 25 відсотків, і тому персонал не може займатися полагодженням поштових справ.

Надзвичайний випадок в Етіопії

Із столиці найстарішої держави на Африканському континенті Етіопії (Абісинії), з міста Адіс Абеби повідомили, що там 2-го травня мало місце надзвичайне явище природи: впродовж двох годин на місто падав великий град, змішаний із снігом. Етіопці, які ніколи не виїжджають із своєї країни і для яких виїзд за кордон є справжньою рідкістю, були вражені сніговим видовищем. Але діти, які начиталися в книжках про сніг, кинулись до нього, як тільки перемело, і почали повзати по снігу та бавитися в сніжки. Хоча пекуче сонце знову виглянуло з-за хмари, град і сніг ще довго великими кучугурами лежали на вулицях і площах етіопської столиці, яка ніколи не знає снігу.

Расові бійки молоді в Ню Йорку

Ню Йорк. — Минулого тижня в Ню Йорку мали місце кілька „битв" між молоддю на расовому тлі, що викликали серйозний неспокій серед провідників населення і серед самого населення. Так, у Центральному Парку на Мангеттені зібрались кілька тисяч середньошкільників, щоб пом'янути чотирьох убитих під час минулорічних заворушень студентів у Кентському стейтовому університеті. Але мітинг не відбувся, бо чорні учні почали битися з білими і довелося викликати поліцію, яка розігнала всіх демонстрантів. У вівторок 4-го травня у великому Бруклинському коледжі група студентів - жидів слухала платівки мовою іврит. Одна з платівок закінчувалась піснею „Завтра в Єрусалимі". Тоді група негритянських студентів накинулись на апаратуру, побила платівки й потурбувала студентів. Коли ж потім студенти-негри поставили в кафетерії на прослухання свої негритянські платівки, то група студентів - жидів побила ті платівки. У бійці взяли участь приблизно по 300 осіб з кожної сторони, чотирох було поранено, поліція розігнала студентів. Увечорі того ж дня бійка продовжувалась і на подвір'ї Бруклинського коледжу, при чому, до студентів - жидів приєднались і інші білі студенти різного етнічного походження.

Праця
MALE

МАШИНОВІ ОПЕРЕЙТОРИ
2-га і 3-тя шифти. Навчимо Побажані зі знанням англійської мови.
Arrow Plastics Corp.
1 Mattimore Street
Passaic, N.J. 07055

Праця
FEMALE

Господиня
Мешкання на місці, кімната і харч і платня.
Tel.: (201) 746-5308
Montclair, N.J.

З діяльности УВАН (Канада)

Шевченківське Свято. Традиційна сесія УВАН в 110-ті роковини смерти Т. Шевченка відбулася в неділю 21-го березня пополудні. Спізнена на один тиждень з уваги на масове Шевченківське Свято, улаштоване для шкільної молоді місцевим Відділом КУК 14-го березня. Головними точками на сесії УВАН була доповідь маестра Л. Молодожанина, майстра пам'ятників Шевченка, про історію пам'ятників Шевченкові, ідеї, які вкладалися в основу тих, чи інших пам'ятників, перешкоди, які часто ставали з різних причин щодо втілення тих ідей, а також технічний процес у виконанні запроєктованого пам'ятника. Зокрема промовець спинявся на історії пам'ятників Шевченкові в Україні та Совєтському Союзі, над своєю працею над пам'ятником у Вашинґтоні та вимогах американської місії. Свою доповідь Л. Молодожанин ілюстрував світлинами. Другою точкою була доповідь С. Мухина, бібліотекаря Манітобського університету, про так званий Яготинський період в біографії Шевченка. Він спинився на родоводі князя Волконського (він же Молконаь Рєпніи), батька Варвари, яка, закохана в Шевченка, в його геніяльність і боротьбу за визволення українського народу з неволі, була все життя його оборонцем; на визвольних ідеях деяких кругів української аристократії того часу і т. ін. Врешті на ідеях і глибоких переконаннях та почуттях Шевченка в цьому періоді. Сесію проводив д-р М. І. Мандрика-голова УВАН.

Століття Академіка А. Кримського, відзначено сесією УВА в неділю 11-го квітня по-полудні. Сесію провадив д-р М. Г. Марунчак, голова історичної секції УВАН. Доповідь про акад. Кримського, ученого, поета й письменника, мав д-р М. І. Мандрика; паралельно з біографічними даними, висвітлив велич Кримського, як науковця унікальної ерудиції й здібностей-одного з найбільших знавців східних культур, незрівняного лінгвіста. Його науковий дорібок рівняється дорібкові І. Франка. Він залишив по собі великі наукові скарби, на жаль в скарбницях чужої пануючої імперії. Таких скарбів, створених українськими науковцями для чужої скарбниці, завдяки поневоленню України, не треба забувати. Треба зробити їм інвентар, бо вони належать українському народові. Як стало відомо, помер Кримський на засланні в Казахстані, 25-го січня 1942 р. Після доповіді, С. Мухин майстерно продеклямував серію поезій Кримського і одну поезію М.І. Мандрики, присвячену Кримському після відвідин того міста в Сирії, де в молодих роках студіював Кримський арабське письменство та культуру мусулманського світу.

На підтримку Українського Студентства. В зв'язку з кампанією, проголошеною канадським урядом „Опортюніті фор ютс" (нагоди для молоді), Президія УВАН підтримала заходи шістьох українок - студенток Манітобського університету відносно їхньої допомоги на три місяці праці заряджених УВАН.

Інф. УВАН

Л. ЛУЦІВ
МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ
Ціна $1.50

Імпрези Школи Українознавства в Асторії

Від кількох років, українські громадяни Асторії мають змогу до певної міри пізнати висліди праці вчителів Школи Українознавства під час імпрез, які та школа влаштовує. Не легко доводиться в обмеженому часі, поруч навчання матеріялу за шкільними програмами вести підготову дитячих публічних виступів.

В грудні по звичаю й традиції, відбулося „Свято Миколая", мистецьку програму виконали учні. Під проводом управительки школи Наталії Хоманчук шкільний хор, в якому брали участь всі учні відспівав кілька коляд. Між тим, поодинокі учні виголошували святочні й новорічні побажання для всіх присутніх на залі. Після того концерту, відбулася сценічна картина Романа Завадовича „Дзвіночки", її виконали також учні школи. Атракцією вечора була роздача подарунків для всіх дітей, що їх зафундував пароx. о. В. Андрейчук, відтак св. Миколай викликав дітей за прізвищами. Батьківський Комітет подбав і про подарунки для вчителів пп. Розині Корановській, Наталії Хоманчук, Марії Михайлів, Лукіяні Цвях і Мироново Фенчин, а також для отців-парохів В. Андрейчукові й катехитові о. Грогорієві.

Другою вдалою імпрезою дітвори нашої школи в тому шкільному році була дитяча забава „Костюмівка", яку підготовили члени Батьківського Комітету пп. Леця Івасько, Леся Голюка, Анна Демчук, Ірина Гунчак, Лідія Іванчук, Ольга Кухар, Надя Зводюк, М. Нестор і інші, які заряджували буфетом, виграшами, та взагалі допильновували порядку на залі. Забава та, відбулася в неділю 28-го лютого. Того дня по полудні, діти зі своїми родичами, зібрались в приміщенні школи в строях паяців, ляльок, різних комашок і квітів та кілька годин бавилися на залі. Вступне слово і розпорядок проводила голова Батьківського Комітету Марта Бачинська. Найбільше зацікавлення діти виявили у виграші й виборі короля й королеви забави.

Рік 1971-ий є присвячений відзначуванню пам'яті української поетеси Лесі Українки в 100-річчя, з дня її народження. Про ці роковини не забули учителі й заздалегідь подбали й приготовили програму концерту в честь поетки. Тиждень наперед, роздали всім учням програми із портретом Л. Українки, щоб тим способом закріпити в пам'яті дітвори подію-кому була вона присвячена і підготовили програму імпрези.

Свято-відбулося в неділю 4-го квітня по полудні при участі численно зібраних батьків дітей та інших громадян. Відкрила його управителька школи Наталія Хоманчук. З особливою увагою учнів підкреслила вона, що Леся Українка це поетка народу, дочка українського народу й що учні вшановують її тим, що запізналися з автобіографією ювілятки, та вивчили багато віршів, з яких- одні будуть деклямувати, а другі спільно співати чи рецитувати. Після того дві короткі доповіді про „Життя Лесі Українки" й „Творчість Лесі Українки" відчитали учениці Наталя Іванчук і Христя Кухар. Слідуючі точки програми виконували учні за клясами, під проводом своїх учителів. Діти Садочка, веде його Марія Михайлів, відспівали дві пісні. та виголосили спільно вірш Л. Українки. Відтак, за чергою з індивідуальними й збірними деклямаціями виступали учні 1-ої кляси, учні II-ої кл. учні III-ої кл. деклямували вірші і IV кляса. Між виконавцями були: Г. Гунчак, Я. Галатин, М. Бачинська, І. Леціхський.І. Коцка, Р. Волоcенко, Монтаж із творів Л. Українки рецитували учні VI кляси-Т. Марчук, М. Фенчин Х. Х. Степаняк, Л. Подоляк, Г. Ганчук, С. Патріяк.

Поміж деклямаціями були точки співу. Дует виконали сестри-Оля й Ліля Длябога. Рівнож, дитячий хор під орудою Н. Хоманчук виступав два рази. В пісні „Давняя Весна" три середні стрічки рецитували уч. VI кл., Марія Прин.

Дивлячись, на ту молоду громадку біля 100 дітей гарно зодягнених в народні строї й причепурених квітками, людину огортає радісне почуття.

На кінець дитячий хор заінтонував „Ще не вмерла", а присутні підтримали й спільним голосом закінчили це свято.

Наталія Хоманчук

Юнаки ОДУМ в Торонті

Торонто. — Великий Відділ Юного ОДУМ-у. Об'єднання Демократичної Української Молоді, впродовж цілого року підготовлялися до власної виставки ручних робіт і молодечого базару в Торонті. Виставка й Базар відбудеться в неділю 6 червня при 404 Батирст вулиці. Юні члени ОДУМ під наглядом Виховного Комітету закінчують свої мистецькі вироби, різні ручні праці тощо. Прибуток з виставки й Базару піде на покриття необхідних видатків, пов'язаних із виховною працею в Ю. ОДУМ-і.

ВИСТАВКА Б. БОЖЕМСЬКОГО В ЧИКАГО

Чикаґо, Ілл. — Відомий український мистець Богдан Божемський з Ню Йорку матиме індивідуальну виставку своїх творів у Чикаго, в галерії „Левів", при 23-53 Захід, Чикаго евню. Виставка триватиме коротко: відкриття у п'ятницю 21-го травня о 8-ій г. вечора, в суботу 22 травня виставка буде відкрита від 10 ранку до 9 г. вечора, а в неділю — від 10 ранку до 7-ї г. вечора. На цій виставці можна буде оглянути й набути олійні картини, темпери та широковідомі Божемськівські дереворити. Разом буде виставлено 110 творів: 30 олійних образів, 30 темпер по дереві і 50 дереворитів, у тому й декілька кольорових. Запрошення на виставку прикрашене репродукцією дереворити „Голова лева".

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. К. Я., Рочестер: Дякуємо за листа і добре слово. Ми маємо багато таких листів і вони є для редакції великою заохотою, але друкувати такі похвали на газету в тій же газеті якось — як кажуть — „не випадає". Це в нічому не поменшує нашої вдячности.

ВШ. В. К., Філядельфія: Дякуємо за листи і матеріяли. Ми дещо забарились з їх використанням, бо переватажені іншими матеріялами, а Ваші актуальности не втрачають. Плянуємо використати вже в короткому часі.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 15-го ТРАВНЯ 1971 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Дністер — 361 Відд. о год. 7-ій веч. у власній домівці при 119 Ave. A. На порядку: фінансовий та організаційний звіти за перший квартал 1971 р. та біжучі справи. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. — П. Кучма, гол., В. Барагура, секр.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ 182-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в церковній залі при 635-655 Broad St.. — Управа.

НЕДІЛЯ, 16-го ТРАВНЯ 1971 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2-ій по пол. у Вінярського, 482 Мейн стр. Проситься чл. прибути. — І. Бурний, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Збирання чл. вкладок від Б-ва св. Димитрія — 288 Відд. о год. 12:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі при 817 Линн Аве. Проситься вирівняти вкладки. — А. Данилюк, предс., В. Заґвоський, кас., Д. Мушастий, секр.

Real Estate

УКРАЇНЦІ!
Не платіть дорого рент, купіть собі свій власний дім, з невеликою готівкою.
Доми, бизнеси, фарми, земля, літниська.
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel. 477-6400

Мешкання

ДО ВИНАЙМУ
3½ КІМ. АПАРТМЕНТ
1-ий поверх, огрівання гарячою водою, вільне від 1-го червня. $160.00 — Vailsburg —Newark, N.J. Тел. в кожний час 763-6711.

Цьогорічні табори ОДУМ-у ЗСА і Канади

Курси виховників ОДУМ-у ЗСА і Канади ц. р. відбудуться спільно від 27-го червня до 11-го липня на оселі ОДУМ-у „Київ" в Аккорд, стейті Ню Йорк. Вік учасників курсу виховників від 15-ти років і вище.

Табори юнацтва ОДУМ-у ЗСА (Схід) відбудуться для юнацтва віком від 7-ми років до 17 від 11-го липня до 15-го серпня 1971 р. на оселі ОДУМ-у.

Табір юнацтва ОДУМ-у (Захід) відбудеться від 1-го до 15-го серпня в Сіблей Парку, в Міннесоті.

Табір юнацтва ОДУМ-у Канади відбудеться від 1-го до 15-го серпня на оселі „Київ", коло Торонта в Канаді.

Табір для молоді від 17-ти років і вище влаштовується від 29-го серпня до 5-го вересня на оселі ОДУМ-у „Київ" в ЗСА.

Курси Українознавства ОДУМ-у ЗСА відбудуться двотижневі, від 15-го до 29-го серпня на оселі ОДУМ-у „Київ".

В скорому часі буде видана брошурка з повними інформаціями про курси виховників, табори юнацтва та курси українознавства. Бажаючих, отримати згадану брошурку проситься звертатися до Антона Філімончука, Дарії Лисої та Івана Данильченка, чи безпосередньо до близьких філій ОДУМ-у.

За інформаціями, щодо таборів ОДУМ-у, що відбуватимуться в різних місцях треба звертатися на адреси:

На Сході ЗСА:
Antin Filimonchuk, 144 Parker Ave., Maplewood, N.J. 07040.

На Заході ЗСА:
Mrs. Daria Lysyj, 427 N. Westwood Dr., Minneapolis, Minn. 55422.

В Канаді:
Mr. Iw. Danylchenko, 827 Indian Rd., Port Credit, Ont.

TRAVEL TO UKRAINE
Full program of departures to:
WESTERN EUROPE, UKRAINE AND RUSSIA
1. Tour of Ukraine and Western Europe – 22 days – Six countries
Deartures: June 15, July 27, and August 10
2. Tour of Western Europe and Russia – 22 days – Five countries
Departures: June 16, July 28, and August 11
3. Tour of Western Europe – 22 days
Departures: June 21, July 12, and Agust 2
ALL TOURS INCLUDE: Hotels with bath, transfers, sightseeing, meals and taxes.
IMMIGRATION SPECIALIST
We prepare all necessary documents for the USA and USSR authorities to bring your relatives for PERMANENT RESIDENCE or a VISIT to the USA.
For Brochures and Information, write or call:
CAPITOL TRAVEL
830 South Broad Street Trenton, N.J. 08611
(609) 599-3882 or 599-4533

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) — $2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти. бизнесові оголошеня (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) — $3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії) — $4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по — $3.00
за інч за кожного рода оголошення.
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту — $4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти — $6.50
ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.
ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ЗМІНА АДРЕСИ
ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"
81-83 GRAND STREET
(P.O. Box 346)
JERSEY CITY, N.J. 07303
Долучую 25 центів — прошу змінити мою адресу:
Моя СТАРА АДРЕСА була:
ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ______
Ім'я і прізвище: ______
Адреса: ______
______ Zip Code ______
Моя НОВА АДРЕСА така:
Ім'я і прізвище: ______
Адреса: ______
______ Zip Code ______

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel. GR 3-3550. New York 10003
УКРАЇНСЬКІ машини до писання: нім. продукції „ОЛІМПІЯ"; швайц. продукції „ГЕРМЕС". Висилаємо поштою.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430. — Висилаємо ПАЧКИ з ОДЯГОМ і ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до СССР. Рівнож приймаємо замовлення на мотоцикли, холодільники, телевізори і машини до прання. Урял. год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч., в неділю від 10-2 по пол.

VOCATIONAL GUIDE

MISSION: POSSIBLE
Write:
Xavier Mission Sisters
Fraser, Michigan 48026

Business Opportunity

MARINE & SNOWMOBILE BUSINESS for SALE
All major franchises — Mercury motors. Glastron Boats, Alcort sailboats, Bombardier Ski-Doo. Excellent opportunity, unlimited growth potential in sports and recreation field. Now grossing $200,000, includes separate remodeled 4-bedroom house & 4 acres. Located in beautiful rural 60 mi. from Buffalo & Finger Lakes. Modest down payment, owner will assume mortgage if necessary. Inquire Earl Dunn, 17 N. Maple St., Warsaw, N.Y. 14569. Ph. 716-786-5743.

НАДЗВИЧАЙНА НАГОДА
для досвідченого управителя вакаційної оселі. Стан здоров'я примушує відійти на пенсію. Motel, Housekeeping Cabins, Efficiency Apartments, Restaurant, Bar. Capacity 200. Large Swimming Pool, 12 Acres of land, on Main Highway. Large Pavilion. Charcoal Pits. Out Door Bar. Perfect for Bus Rides, Clam Bakes, and other special events. Must be seen to evaluate. No Brokers.
LAWRENCE HOUSE
Highway # 32 Catskill, N.Y.
Tel.: (518) 678-9760

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ТАРЗАН, Ч. 6554. Сотник Дикий Кіт не залишає Тар зана

Тарзан і сотник Дикий Кіт бачать тверде рішення вождя протиставитись загрозливим послідовникам свого мертвого сина.

Гордість Вави на добре ім'я його племени є нашою забезпекою, що наша мирова місія може бути успішною... Якщо Вава житиме.

Тримай вождя бонгів Мамбі і його сина схованими в гелікоптері, сотнику Дикий Коте, у поготівлі знятися вгору — коли дам вам знак.

Добре, Тарзане! Але я не відлечу літаком — без тебе!